

חוסנה של החברה נמדד ביחסה לחלשים שבתוכה, ועליה לדאוג ש"לא ברעב ימות עובד", שגם לחלשים יהיה "דרור לנפש", ותמיד תהיה "פת לדל".
חברה חזקה שומרת על השרשרת ועל הלכידות של כולם, בכך שהיא מחזקת גם את החוליות החלשות."
(טשרניחובסקי)

"בנגב ייבחן העם בישראל ומדינתו – כי רק במאמץ מלוכד של עם מתנדב ומדינה מתכננת ומבצעת נוכל למשימה הגדולה של הפרחת השממה וישובה.

מאמץ זה יקבע גורלה של מדינת ישראל ומעמדו של עמנו בתולדות המין האנושי."
(דוד בן גוריון)

המבחן של החברה, זה האנשים החלשים. איך שהחיים שלהם נראים, האם הם מצליחים – זה המדד להצלחתה של החברה. שרוצים לבדוק חברה, זו טעות להסתכל על האנשים המוצלחים והחזקים, הם לא משקפים את החברה. האנשים החלשים, שבשוליים – הם אלו שאנחנו נמדדים על פיהם, ואם הם יהיו במקום טוב, אז כל החברה תהיה במקום טוב. ואם נפקיר את האנשים החלשים, כל החברה שלנו תראה בהתאם.

כך גם במדינת ישראל. בן גוריון אומר, מדינת ישראל נמדדת בהצלחה שלנו בנגב, בפריפריה, במקומות הרחוקים והקשים – שם אנחנו נמדדים! אם מדינת ישראל תצליח בנגב, כל המדינה תצליח! אבל אם מדינת ישראל תוותר על הנגב, כל המדינה תפגע מזה.
ונכון, זה קשה ודורש אנרגיות מיוחדות, אבל זה הניסיון והמבחן שלנו.